SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA

Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.

Seite 70v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

.XV.

.LII.

De Jejunio tam spiritali q̃ corporali. Rx ca

Jejunium duplex est. s. spirituale et corporale
Est autem jejunium spirituale quo abstinemus
a vitiis et pccis et intendimus divinis bonis
Et hoc est jejunium ut vitiras aut quod maxime
deus elegit. Quanto enim anima est melior corpore tanto
melius est jejunium spirituale q̃ corporale Nam je
junare a cibis est de necessitate cuiuslibet spiritualis
Sed non sit sp abstinere a cibis. Est tamen nondum q̃
et si omni tempore teneamur jejunare a vitiis in
maxime tamen in diebus dominicis et festivis in quibus
maxime est vacandum divinis. Sed hic bonus
usus est fatis abusus Quia omnia mala q̃ in mundo
non fuit in diebus aliis fuit in diebus dominicis et
festivis Qui hodie vacatur verbis otiosis ver
bis detractoriis blasphemiis lividis vanis Can
tibus et choreis et factis lasciviis nisi in festis stat
per totam septimanam in Apothecis suis et solum
intendunt temporalibus lucris Sed in dominica
exeuntes intendunt omnibus rebus vanis hi nullo
parcentes consilio sive a pccis a superfluitate
mundana et vana Sunt quidem rationalis creature stul
ticia sua non cognoscere tempora qui sua cognosci
at brutalis creatura Homine invitu Cyconie et
yrundines cognoscunt tpa sui adventus suli
et recessus. Homine vultures et falcones adve
nandum sibi carnes et tempus observant. Homine
formice observant tempus qui earum grana made
facta viteris ad solem sunt exponienda exteris
Homine aranee tpe observant in quo suas telas tex
ant et fila connectant Homine apes observant
tempora quibus sunt eis ad opa exeundum vel in
mena sibi standum Et est notabile quia omnia ta
lia nunq̃ laborant qui sunt vacandum Nunq̃ questum
qui est exercendum Sed sp faciunt quod sibi in suo tpe
est faciendum Ergo non est summa humana fatuitas

que tunc maxe